

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 1. Quid est Gula, & quale peccatum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

Etis, & rebus creditis violatur. Mortalis
est in re gravi contra justitiam.

6. Proditio, quæ est manifestatio rei
alicujus, vel personæ, in proximi damnum
contra fidem ei debitam. Mortalis est ex
genere suo contra charitatem, & justiti-
am; & contingit tripliciter. 1. Circa
personam, quo modo Judas Christum
prodidit. 2. Circa res, ut si miles decla-
ret hosti modum capiendi arcem; vel si
alterius vestem, pecuniam, &c. abscon-
ditam prædoni ostendas. 3. Prodendo
alterius secretum suæ fidei commistum.

ARTICULUS III.

De Gula.

Q. I. *Quid est Gula, & quale pecca-
tum?*

Resp. I. Gula est inordinatus appetitus,
vel usus cibi, aut potūs. Unde opponitur
abstinentiæ, & sobrietati. Sumitur ali-
quando strictius prout continet inordina-
tionem solum in cibo, & potu non ebrian-
te. Ex S. Gregorio committitur quin-
que modis. 1. Si edas ante tempus. 2.
Si nimis exquisita, id est, pretiosiora,
quam conveniat tuo statui, vel necessitatii.
3. Si plus justo. 4. Si voraciter. 5. Si
ni-

nimis exquisitè præparata. Juxta hunc
versum.

*Præpropere, laue, nimis, ardenter, stu-
diose.*

Quod spectat ad qualitatem cibi, & po-
tūs, hæc debet esse accommodata statui,
conditioni, facultati, infirmitati, necessi-
tati personarum, & loco, ac tempori.

*De quantitate autem cibi, & potūs non
potest dari una certa regula omnibus se-
cundūm eandem mensuram. Sed plus, &
minus exigitur secundūm varietatem com-
plexionum, & fatigationum. Unus etiam,
& idem plus indiget uno tempore, quam
alio, secundūm dispositionem sui corporis
... tantū ergo potest, & debet quis co-
medere, & bibere, quantum credit se in-
digere ad sustentationem, & executio-
nem eorum, quæ sibi incumbit agenda;
ita ut non usque ad nauseam sumat, sed
cum aliquali adhuc appetitu finem faciat.
Cùm autem ex delectatione cibi, vel potūs
plus sumit, quam sibi dietat conscien-
tia opportunum, tunc peccat. Ait S. An-
tonin. p. 2 Tit. 6. c. 1. q. 5. peccat inquam,
etiamsi vilissimi sint cibi, & potus, ut pau-
lo ante notat post S. August. quil. 10. Conf.
c. 31. ait: *hoc me docuisti, quemadmo-
dum medicamenta, sic alimenta, sumpu-
rus accedam,**

*Resp. II. Peccatum gulæ mortale est in
multis casibus, unde ad Gal. 5. comeſſa-*

Tom. I.

T

tio-

tiones inter opera excludentia à regno
Dei numerantur. Et 1. quidem ratione
affectionis graviter inordinati, quo quis ita
inhæret oblationibus cibi, vel potūs, ut
in iis finem suum ultimum constituat jux-
ta illud ad Phil 3. *quorum Deus venter est.*
Idque quamvis solum interpretativè, ut
cùm quis ex affectu gulæ paratus est pecca-
re mortaliter: nam hoc ipso, quod morta-
liter peccet, Deum propter voluptatem
deserit, hancque illi suo factō præfert.
Item cùm quis nil querit aliud, quam eden-
di, & bibendi voluptatem, ad id cogita-
tiones, ac euras ferè omnes referendo, nam
is vitæ finem in delectatione cibi, vel po-
tūs ponit. 2. Si quis bibat ad ebrietatem. 3.
Si quis ob solam voluptatem cibo, & potu
usque ad vomitum scienter se ingurgitat;
nam hoc, etiam seclusis scandalo, & ebrie-
tate, continet gravem inordinationem, ac
periculum lædendi sanitatem, & graviter
reprehenditur ab Isaia c. 28. *Omnes mensa
repleta sunt vomitu, sordiumque.* Idem
dic, si quis postquam multū comedit, ad
vomitum se excitet, ut iterum ob solam
voluptatem edat: nam hoc graviter dede-
cer naturam rationalem præsertim eleva-
tam, estque plusquam bestiale. 4. Ratio-
ne gravis nocimenti, quod quis ob gulam
sibi, aut familiæ suæ, aut creditoribus in-
fert, sanitatem corporis graviter lædendo,
se reddendo impotem ad solvenda debita,
filios,

filios, vel filias in statu convenienti non collocando; item non opitulando gravem necessitatem patienti; aut si inde notabiliter ineptus fiat ad functiones aliquas, ad quas sub mortali tenetur, &c. 5. Si quis, saltem extra necessitatem extremam, carne humana, aut sanguine vescatur. *Ita commun.* nam hoc est contra honorem defunctis debitum, & contra ordinem, ac instinctum rectum naturæ: unde ab hoc tanquam à re valde inordinata, & extremæ feritatis abhorruere gentes omnes non penitus barbaræ. Licet tamen uti carne humana in medicamentis, quia tunc sic alterata est, ut dici nequeat carnis humanæ sumptio. 6. Ratione gravis scandali, vel periculi peccandi graviter.

Extra hos casus peccatum gulæ est solum veniale. *S. Thom.* 2. 2. q. 14. 8. a. 2.

Q. 2. Quænam sunt Gula remedia?

Resp. Hæc 1. Considerare gulæ incommoda, ac damna: quippe intellectum obnubilat, mentem deprimit, bona desideria extinguit, aggravat animam, reddit hominem ineptum ad sua officia, & exercitia spiritualia; impedimenta apponit gratiæ divinæ, & gaudiis spiritualibus; vitam minuit, morbos, & multa peccata parit; aditum vitiis aperit, & intercludit virtutibus. Item cogitare, quām citò transeat

T 2

cibi,